

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 9. Ordo Trinitariorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A.C. 1198.

datis habebat, Pontificis præceptum Regibus secundo denunciare; hoc matrimonium solverent; refractarios excommunicare, eorumque ditiones Interdicto Ecclesiastico subjicere.

ep. 99.

Gest. Inn.
c. 58.

Præterea jussus erat Rainerius, a Rege Portugalliæ exigere tributum centum numorum & quatuor unciarum auri, quas ipsum sacra Sedi pendere debere Papa affirmabat. Rainerius, postquam in Hispaniam pervenit, Regem Legionis bis monitum, Berengariam remove, locum diemque præstituit, quo coram ipso se sisteret, atque spreto suo mandato absentem Regem excommunicationis fulmine feriit, Regnumque vinculo Interdicti constrinxit. Regem vero Castiliæ nulla ligavit Censura, quia mandatis Papæ obtemperans responderat; recepturum se filiam suam, si amaro rejiceretur.

§. IX.

Ordo Trinitariorum.

Anno millesimo centesimo nonagesimo octavo exeunte, Innocentius Papa Regulam Ordinis S. Trinitatis de Redemptione captivorum confirmavit. Id cognoscimus ex Bulla ad Joannem de Mata directam, illius Ordinis primum Ministrum; ita enim viri illi Religiosi Præpositos suos vocabant. Joannes anno

no millesimo centesimo sexagesimo in ^{Sæcul. XII.}
Oppido *Falcone* in finibus Provinciae ^{A. C. 1198.}

natus, in primis literis eruditus est A-
quis, unde in domum patris sui rever-
sus postea in cellulam vicinam, Eremi- ^{Baillet.}
colæ paratam, secessit, ut totum se piis ^{8. Febr.}
exercitationibus dederet. Sed propin-
quorum suorum ventitantium concursu
fatigatus, consentiente patre, Parisios
se contulit, Theologiæ operam daturus.
In quo studio ita profecit, ut per gradus
omnes ascendens Doctorum Lauream
adeptus sit. Exinde cum fama cujus-
dam Eremitæ, nomine Felicis Valesii,
ad Joannis aures pervenisset, ad eum in
solitudine, quæ *Cervus frigidus* diceba-
tur, prope oppidum, vulgo *Gandelu*, in
Diocesi Meldensi invisit, permansitque
cum eo, oratione præcipue & magna
vitæ austeritate se se exercens.

Quadam die Joannes de Mata Feli-
cem participem consilii sui fecit, quod,
cum primum Missæ Sacrificium obtu-
lisset, conceperat; totum se se redem-
tioni captivorum esse dediturum. Ma-
ximus enim eorum numerus, præsertim
illa sacrorum bellorum ætate, in vincu-
lis Infidelium gemebat, quæ res Joan-
nem, in Provincia natum, magis quam
alios affligebat. Placuit Felici hæc a-
mici voluntas, ac postquam jejunassent,
orassentque, cum crederent, Dei nutum
se

Sæcul. XII. se cernere, statuerunt, Romam ire, &
A.C. 1198. Papæ approbationem petere. Itaque
 iter cepissent, exeunte anno millesimo
 centesimo nonagesimo septimo, cum es-
 set hyems summa, & Romam mente Ja-
 nuario sequente, Innocentio III. illis
 diebus electo, perveniunt. Postquam
 Papa Joannem de Matta propositum
 suum exponentem, rogantemque, ut il-
 lud auctoritate Apostolica muniret, au-
 divisset, ut negotium istud plene co-
 gnosceret, eum remisit ad Episcopum
 Parisiensem, & Abbatem S. Victoris, qui-
 bus hujus Doctoris mens erat explora-
 tissima. Cum iis igitur Joannes Regu-
 lam novi Ordinis sui composuit, in qua
 constituitur; ut Fratres tertiam omnium
 bonorum suorum partem ad opus redi-
 mendi captivos servent, omnes eorum
 Ecclesiæ soli Sanctæ Trinitati sacræ sint,
 in qualibet domo præter Ministrum plu-
 res non sint quam Clerici tres & toti-
 dem Laici. Veste candida incedant,
 & in cappis suis signa gerant, quibus di-
 scernantur. Iter facturi nunquam con-
 scendant equos, sed tantum asinos.
 Unde aliquanto tempore Fratres Asini-
 ni dicti sunt.

Præterea majore anni parte jejuna-
 bant, nec alias carnes piscesve quam
 dono sibi datos, aut inemptos & ex pro-
 priis vivariis acceptos comedebant, nisi
 forte

forte in itinere. Ministrum sacerdotio
 initiatum esse oportebat, & Congrega-
 tioni a Confessionibus; his Ministris or-
 dinariis Minister major præerat, qui
 deinde Generalis appellatus est. Cum
 Officium Divinum celebrarent, morem
 Abbatix S. Victoris, quantum permitte-
 bat exiguus eorum numerus, sequeban-
 tur. Capitulum privatum cujuslibet
 domus singulis annis habebatur, castiga-
 tiones Caritate nitebantur, & tota hæc
 Regula magnam omnino Pietatem redo-
 let. *Cervus Frigidus* eorum domus
 princeps fuit, quam eis Margaritha, Bur-
 gundiæ Comitissa contulit, & post an-
 nos exinde triginta Capitulum Parisien-
 se veterem in urbe Ecclesiam S. Matu-
 rino dedicatam, quæ prius Eleemosyna-
 ria S. Benedicti nominabatur, iisdem de-
 dit. Unde in Francia Maturini vo-
 cantur.

Sæcul. XII.
 A.C. 1198.

I. ep. 252.

Episcopus Parisiensis & Abbas S. Vi-
 storis Regulam novi Ordinis ita con-
 cinnatam, additis literis suis ad Inno-
 centium Papam miserunt, qui non nullis,
 rogante Joanne de Mata, adjectis eam
 confirmavit, Bulla die decima septima
 Decembris anno millesimo centesimo no-
 nagesimo octavo data. Mense Martio
 anni sequentis, Papa, data ad Regem
 Marocanum epistola, eidem quosdam
 viros Religiosos Trinitarios commenda-
 vit,

Hist. univ.
 to. 2. p. 524.

Dubois hist.
 Paris. to. 2.
 p. 327.

d. ep. 481.

II. ep. 9.

Sæcul. XII. vit, ejus Regnum adituros, ut Instituti
 A.C. 1198. sui officiis defungi inciperent, nempe
 Christianos ex manibus Infidelium redimerent, aut ex manibus Christianorum Infideles, cum captivis Christianis deinde permutandos.

vid. Jac. Vitriac. hist. Occid. c. 25. Alber. Chro. 1198. Exinde Trinitariorum Ordo in Francia, in Longobardia, in Hispania, quin etiam in Regionibus ultra mare positis, mirum in modum propagatus est. Albericus Monachus, qui ab ortu hujus Instituti post annos quadraginta scripsit, commemorat, jam tunc domos Trinitariorum ferme sexcentas fuisse numeratas, & addit suis verbis: *Maxima laude dignum est, sine dubio, hoc Institutum, sed Fratribus in itinere versantibus innumera spiritum Religiosum amittendi occasiones nascuntur.*

§. X.

Festum Fatuorum.

Ep. Odon. post notas. Petr. Bles. p. 778. V. Cang. Gloss. Kalendaræ.

Petrus Capuanus Legatus, postquam Lutetiam Parisiorum pervenisset, & Ecclesiam Cathedralem lustrasset, comperit, in ea singulis annis prima die Januarii, ludos profanos celebrari, qui Festa Fatuorum dicebantur, atque plebejos homines effusa licentia bacchari, non solum verba spurcissima effutire, sed etiam scelera audere, denique non nunquam